

Κῶπια εὐγαλμένη ἐκ τοῦ καθο[λικ]οῦ κα[
Μηνιάτι καὶ νο(ταρίου).

Πανταλέον]τος του

Εἰς δόξαν [Χ(ριστο)ῦ, ἀ]μην. ,αφμς', μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιδ'. Εἰς τὸ Μέσα [Κά-
στρον τῆς Ναξίας] εἰς [] τοῦ σερ Ντονάδου Γ[ι]λιώνι παρόντ(α) ἐκεῖ
5 τὰ μέροι τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμένα, τὸ [ἐν] μέρος ὁ σερ Ντονάδος μετὰ τὴν συμ-
βίαν (του) τὴν κερα Μαρί(αν), τὸ δὲ ἄλλον μέρος ὁ σερ Τζάνες Τζά[ννε] μαζοὶ μετὰ
τὴν συμβίαν του τὴν Φλουρέντζα λέγ(ει) [] Πε]ριπατζοῦ ἀπὸ λογα-
ριασμὸν τῆς συμβίας του ἕναν κωμάτι χω[ράφην] ὀνόματ(ι) Τζηγ-
κοῦραν, σύμπληρον τοῦ Νικολοῦ τοῦ Τζαννάκι καὶ [] πλη]ρώνι
10 τέλος τοῦ σερ Τζάννε Τζάννε ἀπο λογαριασμὸν τῆς συμβίας [του
Τὸ ὁ]ποῖον τέλος τοῦ το ἐλευθερώνουσι κατὰ τῆς ὥρας ὁ διὰ (ὑπέρπυρα) ς' μαζοὶ μετὰ
τὰ πα[ραυ]γάλματ(α), ὅπου ἔχει ἐκεῖ ἀπόξω. Τὰ ὅποια παραυγάλματ(α) τοῦ τ[ὰ πα-
ραδίδι] ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν, να τα κάμι σὰν θέλ(ει), καὶ ὁ σερ Τζάννες καὶ ἡ
συμβία του νὰ μὴν ἔχουσι νὰ κάμουςι πλαῖα εἰς αὐτὰ, μήτε εἰς τὸ τέλ(ος), μήτε
15 εἰς τὰ παραυγάλ[ματα. Τὰ ὅποια] (ὑπέρπυρα) τὰ ἔξε κ[ρά]ζετε ὁ σερ Τζάννες
καὶ ἡ συμβία του κωτέντοι, πληρωμένοι, σατσ[ησ]φάδει. Τώρα ἡ[λ]θεν ὁ κὺρ Κω-
σταντὶς τοῦ Χιλὰ καὶ συμβαστήκασιν μετὰ τὸν Ντονάδω, πρεζέντ(ε) εἰς ἐμᾶς ὅλοις γρι-
κόντας μετὰ τιούτον μόδον, λέγοντας ὁ καὶ αὐτὴν τὴν τζηγκοῦραν τοῦ τὴν ἐμπατι-
[κι]άζη ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ δουκάτα γ' κορέντ(ε), ὡς καθῶς εὐρίσκετε μετὰ τὴν βρύση,
20 [ὁποῦ] ἔχει μέσα, ὀνόματι Αὐδελόνορο, καὶ μετὰ τὰ παραυγάλματ(α), μετὰ τέτια κοντε-
τζιῶν, ν' αὐγάλι τὰ παραυγάλματ(α) ὁ Κωσταντὶς, να τα βάλι μέσα, καὶ να φυτεύσι
τὴν τζηγκοῦραν ὅλην ἀμπέλ(ην) νέον μέσα εἰς δύο χρόνοις, καὶ να φυτεύσι μέσα καὶ
συκίαις, να τὰ κυβερνὰ ὁμορφα, ὁμορφα καὶ ἀρεσκόμενα καὶ να κάμι καὶ πατιτῆρι ὁ
Κωνσταντ(ις) μαῖσα μαι ὅλαις του τῆς ἔξωδες καὶ ἀπο τ(ὸν) καρπὸν ἡθελεν κάμνη
25 μέσα, ἔτζει ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὸ ἀμπέλ(ην), δένδρᾶ καὶ τὰ ἐξῆς, να μυραζοῦν ἡσα,
ἡσα ἢν περπέτουω, βάνοντ(ας) ὁ σερ Ντονάδος μόνον τοῖς ἐμυσοῖς σπόροις εἰς τὸ
χωράφην, ὁποῦ δεν ἡθελεν γέννην ἀμπέλ(ην), χειμονικοῖς καλοκερινοῖς, μετὰ τὸ καλοκε-
ρινὸν τῆς φιτί(ας), καὶ ντελορέστω νὰ μὴν χρεωστῇ καμίαν ἐξόδον, ἡμι να παγένη
στο πατητῆρι καὶ εἰς τὸ ἄλῶνι να πέρνι τὸ ἐμισόν τ(ου), διχῶς κανένα ἡγκάνω. Μετὰ
30 τοῦτω να μὴν ὑμπορὶ να τὸ δώσει ὁ Κωσταντ(ις) παρὰ εἰς ἕναν πρόσωπον ἀπὸ τα
παιδιά του. Καὶ ὅπιαν ὥραν δέν τό θελεν φυτεύσι μέσα εἰς δύο χρόνοις, καὶ να μὴν τό
θελεν κυβερνὰ ὅσᾶν πᾶσα καλὸν νικοκύριν, να χάνι τοῖς κόποις τ(ου) ὅλοις καὶ τὸ

²¹ ἀ. νὰ βγάλι

μπατίκην του· ἄλλον τόσον ἂν τον ἤθελεν εὖρην καὶ φάλσω. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τα τρία κράζεται ὁ σερ Ντονάδος κοτέντ(ος) καὶ ἀποπληρωμένος· καὶ κάμνοντα ὁ Κωσταντ(ις) τὸ πρέπει, καθὼς ἄνωθεν γράφομεν, τοῖς κόποις του να μπορὶ να ἔχει 35 τῆς ἐξουσί(ας) του να τοῖς κάμει σὰν θέλ(ει). Κα[ὶ ὁ]ντε νὰ θελε σικωθῇ τηνὰς να τοῖς διασίσι, ὁ σερ Ντονάδος να τοῖς μαντινήρι κληρονομικῶς αὐτὸς καὶ τα <κα>λά του ἤσε κωντεναζιῶ τῆς αὐθεντί(ας) (ὑπέρπυρα) ιε', φυλάζοντας τὰ ἥμισι τῆς μερίδος, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρόντες μαρτυρες σερ Χρυσῇ Σαννοῦδος, μαῖστρο Μιχελῆς Τριβηζᾶς ὁ Παριανὸς. 40

Ἐμετετέθη ἡ παροῦσα ὑποχειρὸς κάμου Ἰωάννου Ζαχαρία καὶ νοτ(αρίου) διὰ του νῆν. ἔτοισ. ,αφνε'. μηνὶ μαρτίω. κ'.

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ Γ

83

Ἰουλίου 1572

+ Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν. ,αφοβ', μηνὶ Ἰουλλίω [... Εἰς] τὸ ἀργαστήριν f. r ἐμοῦ τοῦ νοτ(αρίου) (καὶ) ἔμπροσθεν [ἀξιωπίστων καὶ παρα]καλετῶν μαρ(τύρων) ἐνεφανίστην ἐκὴ κατα παρρησί(ας) ὁ μαῖστρο Σταυριανὸς Σταφιδάκης ὁ μπαρμπέρ[ης λέγοντας] ἔ]τ'ζι πῶς τὴν σήμερον θέλ(η) θελιματικῶς (καὶ) πρεζέντ(ε) (καὶ) δίδι καὶ παραδίδι 5 τοῦ κὺρ Ἰω(άννη) Βλαστοῦ τὸ περιβό[λην, ὅπου ἔχει] κάτω εἰς τα Κυπουρία, εἰς τοῦ 5 κὺρ Μιχάλλι Ἀκριβοῦ, πλησί(ον) (καὶ) τοῦ πο(τέ) Ἀντῶνι Ραμοῦντου, λεγόμε[νον] βαλμένον εἰς τὴν τοποθεσί(αν) τῶν Ἐγκαρι(ῶν), να τὸ κρατὶ εἰς τὰ χερίά του ὁ διὰ μυσιαρικὸν παντοτηνὸν [] νὰ το κρατὶ εἰς τὰ χερίά του, νὰ τὸ καθαρίσι, νὰ το τραφοκωπίσι τὸν γύρο, γύρο, να τὸ κρατὶ ἀπαντιμένο [διὰ πᾶσα] λογῆς ζῶον, να τὸ ζευγαρίζι, να το καλιεργᾷ καλὰ, νοικωκυράτα, ὅσάν καλὸς νικοκύρις ὅπου- 10 ναι, [ναρέση πᾶσα] καλοῦ ἀνθ(ρώπ)ου (καὶ) καλοῦ γεωργοῦ, νὰ τὸ σπέρνι πάντ(α) εἰς τὸν κερὸν του, χιμόνα καλοκέριν, καὶ ὅτι σπόροις ἤθελεν [βᾶλι μέσα] χιμονικοῖς, καλοκερινοῖς, νὰ ἦνε ὅλοι τοῦ λεγόμενου κωπιαστῆ. (Καὶ) να ἀτεντέρι κατὰ τῆς ὥρ(ας) ὅπ[] τὸ λεγόμενον περιβόλην νὰ κάμνη ὅλον ἐκεῖνον, ὅπου τὸ θέλη ὑπό- 15 σχεται ἐδῶ ἄνω(θεν) να εὖρεθῇ τελειωμέ[νον τὸν] ἐρχόμενον χρόνον. (Καὶ) δὲν ἤθελεν 15 ἀτεντέρι νὰ τὸ κάμνη, ὡς ἄνωθ(εν), λέγομεν, νὰ ἡμπορὶ ὁ ριθῆς μαῖ[στρο Σταυρι]ανὸς να πέρνι τὸ πρᾶμαν του, να τὸ κάμνη ὅσάν τοῦ ἤθελεν φανῇ. (Καὶ) ὅτι ἤθελεν ἐξαποστείλην ὁ (Θεὸς) εἰς [τὸ λεγόμε]νον πράγμα, νὰ πειγένη ὁ αὐτὸς μαῖστρο Σταυριανὸς κληρονομικῶς, αἰωνίως εἰς τὸ ἀλῶνι νὰ μυράζου[σιν ἥσια], ἥσια, δίχος καμι(ᾶς) 20 λογῆς ἡγκάνω (καὶ) κανέναν κοντράστον. (Καὶ) τὸ μερτικὸν τοῦ αὐτοῦ μαῖστρο Σταυριανοῦ [νὰ ἦνε] κρατιμένος ὁ αὐτὸς κωπιαστῆς νὰ τὸ χῶνι, νὰ τὸ ξεχόνι, να το φέρνι

